

Teadélután a Földnél

Több milliárd éve jó szomszédságban éldegél a Nap, a Föld és a Hold. Különös kapcsolat van közöttük. A Nap a legöregebb és a legnagyobb. Saját rendszere van, és már megszokta, hogy mindenki ő körülötte forog. A Föld megfontolt, gondoskodó, anyáskodó. Kis barátjuk a Hold boldogan kering a Föld körül és a Földdel a Nap körül. Hálás a jó társaságért.

Bizonyos időközönként a Nap, a Föld és a Hold összeülnek, és beszélgetnek egyet. Ezen a délutánon a Föld volt a házigazda. Finom gyümölcsteával várta barátait, saját fái terméséből. Izgalommal készült, bár a Napra kicsit haragudott. Elhatározta, beszél vele. A Nap ugyanis mostanában sokkal melegebben süt rá, amitől sokszor rosszul érzi magát, és sok problémája akad. Nem szeretné megsérteni a Napot, de úgy érzi, hogy mindenképpen meg kell beszélniük a problémát.

A vendégek végre megérkeztek. Kényelmesen helyet foglaltak, a Föld gyönyörű parkos kertjében, örültek egymásnak, hiszen régen volt, hogy így együtt lehettek utoljára a napfogyatkozáskor. Beszélgetni kezdtek. A Nap elsorolta a naprendszer híreit. A Hold izgatottan mesélte, hogy az emberek újabb expedícióban látogatták meg. Megjegyezte, hogy nem csak meglátogatták, hanem körül is repülték és zászlót is tűztek ki rá.

Kis idő után a Földhöz ért a szó. Kicsit izgult, hogyan is hozza szóba problémáját. Elmondta, hogy ő mostanában nincs jól. Nagyon melege van. Mesélt az erdőtüzekről. A Hold bólogatott, hogy még ő is látta a tüzeket. Elmondta, nagyon-nagyon melege van mostanában. A Nap kicsit meglepődött ezen és egy kicsit meg is korholta a Földet. Hiszen nem vigyáz magára. A szép ózon ruhája, amit olyan régen hord és amire eddig mindig vigyázott, mert az mindentől megvédte, kilyukadt. Észrevette-e ezt a Föld?

A Föld meglepődött. Hogy mondhat ilyet a Nap? Hát persze, hogy vigyáz magára. Olyan szép ökoszisztémát alakított ki. Fákat, akik tisztán tartják a levegőt, óceánokat, hegyeket, évszakokat. Mindent szépen, gondosan beállított. Nagyon vigyázott arra, hogy ha valahol változás történik, azonnal az egész rendszer reagálni tudjon, hogy az egyensúly helyre tudjon állni. Ő igenis vigyáz mindenre. A Nap az oka, hogy most minden elkezdett borulni. Nagyon melegen süt, túlságosan felmelegíti őt.

A Nap elutasította ezt a vádaskodást. Ő egyáltalán nem süt melegebben. Csak ugyanúgy, mint több milliárd éve. Eddig semmi baja nem volt vele a Földnek...

A Hold aggódva figyelte barátait. Feszültséget érzett. Nem akarta, hogy a jó kapcsolat megromoljon, de ő sem igazán tudta a megoldást. Ő nem érezte, hogy a Nap melegebben sütne, de a Földön észrevette a változást. Mostanában kevesebb erdőt lát, a Föld sarkai olvadnak, az óceánban furcsa szigetek jelentek meg.

Persze a Föld sem akart összeveszni a Nappal. Csak megoldást szeretne találni, mert érzi, hogy ez így nem lesz jó. Sok kedves állata, növénye kipusztul. Hiába törekedett az egyensúlyra, egyre nehezebben tudja tartani azt. Néha úgy érzi, megfullad.

Ekkor érdekes dolog jutott a Nap eszébe. A Hold említette, hogy jártak nála az emberek. Mégis milyenek ezek az emberek? Nála még soha nem jártak. A Hold azt mondta, hogy az emberek nagyon okosak. Úrhajókat és űrállomásokat építenek. Már több bolygótól hallotta, hogy meglátogatták. Ilyenkor méréseket végeznek, sétálnak rajtuk és legtöbbször kitűznek egy zászlót. Még műholdat is tudnak csinálni.

A Föld töprengve hallgatta őket. Az emberek tényleg nagyon okosak. Szabályozták a folyóit, sok állatot megszelídítettek, gyönyörű kerteket ültetnek, ápolnak, meggyógyítják a beteg fákat és sok helyen vigyáznak a földi egyensúlyra. Ugyanakkor vannak dolgok, amik aggasztják is. Az emberek városokat és gyárakat építettek, autókkal, repülőkkal járnak, amik nagyon szennyezik a levegőt. Egyre többen vannak és kivágják a fákat, hogy még több várost építsenek. Lehet, hogy ez tette tönkre a ruháját, az ózont is?

A Nap és a Hold észrevették, hogy Föld szótlan lett. Halkan iszogatták teáikat. Aztán a Föld nagyot sóhajtott. A Nap azt mondta neki, hogy már több millió éve ismerik egymást, soha nem bántaná és nem okozna neki gondot. ***A Föld csak annyit válaszolt halkan, hogy jó nekik, hogy rajtuk nem lakik senki.***

Kicsit csöndesen ért véget a közös teázás. Elbúcsúzott egymástól a három barát. Megbeszélték, hogy legközelebb a Holdnál találkoznak, amitől a kis égitest nagyon boldog lett.